

B. wszystkie zakłady nieczynne powinny być przekazane do 31 grudnia 1950 r.;

C. pozostałe zakłady nie wymienione w pkt A i B powinny być przekazywane stopniowo do dnia 31 grudnia 1951 r.

2. Szczegółowe terminy przekazywania zakładów wymienionych w ust. 1 pkt C ustali Przewodniczący PKPG w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami. Terminy te winny przypadać na koniec kwartału kalendarzowego.

§ 12. Właściwi Ministrowie wydadzą zarządzenia w celu zapewnienia, by:

- 1) zakłady podlegające przekazaniu były przekazywane według stanu na dzień wejścia w życie niniejszej uchwały wraz z zapasami surowców i półfabrykatów nieużytych do produkcji w danym zakładzie do dnia jego przekazania oraz z kredytami inwestycyjnymi i obrotowymi, z których te zakłady korzystają;
- 2) rozpoczęte i zaplanowane remonty były dokonywane do dnia przekazania zakładów;
- 3) pracownicy nie byli przenoszeni z zakładów, które mają być przekazane, do innych zakładów;
- 4) pracownicy zjednoczeń lub centralnych zarządów przemysłu kluczowego, przekazujących zakłady radom narodowym, byli postawieni do dyspozycji tych rad, proporcjonalnie do ilości i wielkości przekazywanych zakładów;
- 5) lokale administracyjne zjednoczeń lub centralnych zarządów przemysłu kluczowego, przekazujących zakłady radom narodowym, były w zasadzie stawione do dyspozycji tym radom, proporcjonalnie do ilości i wielkości przekazywanych zakładów.

§ 13. 1. Zobowiązuje się prezydium właściwych rad narodowych do szczegółowego zbadania nieczynnych zakładów przemysłu terenowego materiałów budowlanych w celu stwierdzenia możliwości ich uruchomienia lub zapewnienia w inny sposób racjonalnego wykorzystania tych zakładów lub ich urządzeń.

2. Lustracji terenowej dokonują przedstawiciele prezydium właściwej rady narodowej oraz instytucji sprawującej zarząd nad zakładem przy udziale fachowców.

3. Prezydium właściwej rady narodowej ustali na podstawie wyników lustracji termin, do którego nieczynny zakład ma być uruchomiony, lub poweźmie decyzję zdemontowania zakładu. Decyzja prezydium rady narodowej o demontażu zakładu nieczynnego następuje po stwierdzeniu, iż dany zakład z ważnych przyczyn (jak np.: wyczerpanie pokładów surowców, zły stan urządzeń itp.) istotnie nie nadaje się do uruchomienia.

4. Urządzenia w zakładach, które mają być zdemontowane, nadające się do dalszego użytkowania winny być wykorzystane w innych zakładach tej samej lub innej gałęzi przemysłu w zależności od przydatności tych urządzeń oraz celowości przydziału. Urządzenia nie nadające się do dalszego użytkowania winny być wykorzystane w inny racjonalny sposób, bądź przekazywane na złom.

5. Szczegółowy tryb postępowania przy demontowaniu zakładów nieczynnych ustali Prezes CUDW.

§ 14. Zobowiązuje się Prezesa CUDW, po zasięgnięciu opinii prezydiów właściwych WRN do zorganizowania baz remontowych dla przeprowadzenia remontów i konserwacji zakładów czynnych przemysłu materiałów budowlanych oraz zakładów nieczynnych nadających się do uruchomienia.

§ 15. Przewodniczący PKPG ustali zasady opracowania dodatkowych planów inwestycyjnych dla realizacji założeń niniejszej uchwały oraz przedstawi w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. projekt wzmiankowanego planu na rok 1951.

§ 16. 1. Plany gospodarcze przemysłu terenowego materiałów budowlanych są sporządzane i przedkładane do zatwierdzenia w trybie przewidzianym postanowieniami uchwały Rady Ministrów z dnia 21 marca 1950 r. — Instrukcja Nr 7 w sprawie zakresu spraw objętych terenowymi planami gospodarczymi oraz trybu składania projektów tych planów (Monitor Polski Nr A-70, poz. 813).

2. Zobowiązuje się prezydium WRN oraz rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi do opracowania planów produkcji przemysłu terenowego materiałów budowlanych na rok 1951 w terminie do dnia 15 grudnia 1950 r.

§ 17. 1. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego opracowują bilanse materiałowe w zakresie materiałów budowlanych, stosownie do instrukcji, którą wyda Przewodniczący PKPG w terminie do dnia 30 listopada 1950 r.

2. Wspomniane w ust. 1 bilanse na rok 1951 powinny być opracowane do dnia 31 grudnia 1950 r.

3. Bilans terenowy materiałów budowlanych stanowi część ogólnego bilansu materiałowego danego województwa.

4. Przy opracowywaniu bilansów, o których mowa w ust. 1, powinien być uwzględniony podział na:

- a) materiały przeznaczone na inwestycje o charakterze lokalnym (szkoły, szpitale, PGR, inne rodzaje państwowego budownictwa o znaczeniu miejscowym, budownictwo mieszkaniowe, remonty kapitalne domów itp.),
- b) materiały przeznaczone na sprzedaż rynkową,
- c) materiały przeznaczone na pokrycie potrzeb ogólnopństwowych.

5. O zużytkowaniu nadwyżek i pokryciu niedoborów wynikłych z wymienionych bilansów decyduje Przewodniczący PKPG.

§ 18. Minister Finansów wprowadzi do budżetów terenowych zmiany wynikające z postanowień niniejszej uchwały, a do budżetu centralnego zmiany wynikające z uchwały Rady Ministrów, wymienionej w § 6.

§ 19. We wszystkich przypadkach, w których w niniejszej uchwale mowa jest o WRN, dotyczy to również Rady Narodowej m. Łodzi.

§ 20. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu PKPG i właściwym ministrom oraz Prezesowi CUDW.

§ 21. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1489.

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 30 września 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: „Bumabor“ Wytwórnia Sprzętu Metalowego, sp. z o. o. w Warszawie.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 30 września 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: „Bumabor“ Wytwórnia Sprzętu Metalowego sp. z o. o. w Warszawie, ul. Grzybowska 33.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w m. st. Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

PREZES CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

A. Żebrowski

1490.

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 17 października 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 17 października 1950 r. przymusowy zarząd nad przedsiębiorstwami: